

MIŠKA ŽIVA IN BOŽIČNO DREVESCE

Bil je dan pred božičnim večerom in miška Živa je iskala božično drevesce, da bi ga odnesla domov. Sredi gozda je našla majhno jelko.

»Ta je prava!« je rekla Živa.

Z lopatko je odmetala sneg in hotela izrjavati drevesce. Ruvala je, tresla in vrtela, dokler ga ni izpulila.

Ko je miška Živa po snegu vlekla jelko domov, je razmišljala o tem kaj ji bo letos prinesel Božiček. Medtem, ko je razmišljala o darilih, je zagledala kako prihajata z druge strani hriba bratranec Pocek in njegov mlajši bratec Picek.

»Živjo, Živa!« je rekel bratranec Pocek. »Bi rada, da ti pomagam?«

»Da, pomagaj mi prosim!« je rekla miška.

Bratranec Pocek je na jelko navezal svoj pisani šal in skupaj sta jo vlekla po hribu navzgor, mali mišek Picek pa je počasi capljajal za njima, vse dokler niso privlekli drevesce do Živinega doma.

Miška Živa in bratranec Pocek sta začela krasiti jelko, mali mišek Picek pa je veselo skakljajal okoli njiju in jelke.

»Cin-cin!« je pozvonil zvonec. Živina debelušna sestra Maša je prišla domov.

»Vesel božič vsem!« je z nežnim glaskom vzkliknila Maša.

»Vesel božič, Maša!« so vsi trije veselo vzklinili na glas in jo hitro spustili v toplo hiško.

Živina in Mašina mama Žana je nato pripravila večerjo. Miza se je šibila pod sirovimi dobrotami in sladko orehovo potico, po sobi pa se je prijetno širil vonj po cimetrovem čaju in pomarančah. Povečerjali so, nato je vsak izmed njih pod okrašeno jelko nastavil svojo košarico ter pismo z željami.

Pred spanjem so miške pod jelko nastavili še nekaj piškotov in kozarec toplega mleka za Božička ter hitro smuknile v posteljice. Male miške pa pravzaprav niti niso bile zaspane.

Pokrite s toplo odejo so skozi okno zrle v zvezdnato nebo in nestrpno čakale kdaj se bo po

nebu pripeljal Božiček na saneh. Ker pa se je neopazno prikradel striček Spanček, so trdno zaspale ter sanjale o Božičku, jelenčku Rudolfu in vreči z darili.

Naslednje jutro so pod jelko našle darila in bile so srečne.